

हेक्षितिधरत्वं न वदसि न चलसि अतो नूनं महांतमर्थं चिंतयसे वत तर्हि अपि किं यथास्तनैर्विधर्तुं वयं कामयामहे तथा त्वं स्तन तुल्यैः शृंगैर्वोढुं कामयसे ओमिति चेत्तर्हितवापि अस्मदवस्था भविष्यतीति भावः ॥ २२ ॥ भोः सिंधुपत्न्यः नद्यः संप्रति ग्रीष्मे सिंधुर्मैघद्वारा अमृतवृष्ट्या युष्मान् नानंदयति वत अहो कष्टम् अतः शुष्यंतो जहदायासांताः अपगत कमलशोभाः कृशाश्च वयं यथा प्रियतमस्य भर्तुः मधुपतेः स्मप्रसिद्धम् ॥ २३ ॥ तदैव देवादाग तं हंसं दूतं कल्पयित्वाहुः हंसेति नः अस्मान् प्रतिपुरारहसि उक्तं किं वा चलसौ हृदः स्मरति स्मृत्वेव मां प्रस्थापितवानिति चेदत आहुः हे क्षौद्रक्षुद्रस्य दूत कस्मात्तव यं भजामः कामार्थमाह्वयति युष्मदाज्ञेति चेदत आहुः अहो तर्हितमालापय आकारय ओमिति गच्छंतमिव तं पुनराहुः याऽस्मान् नृवं

न चलसि न वदस्युदारबुद्धेक्षितिधरं चिंतयसे महांतमर्थम् ॥ अपि वत वसुदेवनंदनां ध्रिं वयमिव कामयसे स्तनैर्विधर्तुम् ॥ २२ ॥ शुष्यत्प्रदाः करशिता वत सिंधुपत्न्यः संप्रत्यपास्त कमलश्रिय इष्टभर्तुः ॥ यद्वदयं यदु पतेः प्रणयावलोकमप्राप्य मुष्टहृदयाः पुरुकर्शिताः स्म ॥ २३ ॥ हंसस्वागतमास्यतां पिब पयो ब्रूह्यंगशौरेः कथां दूतं त्वां नु विदाम कच्चिदजितः स्वस्यास्त उक्तं पुरा ॥ किं वा नश्चलसौ हृदः स्मरति तं कस्माद्भजामो वयं क्षौद्रालापय कामदं श्रियमृते सैवैकनिष्ठास्त्रियाम् ॥ २४ ॥ इतीदृशेन भावेन कृष्णयोगेश्वरेश्वरे ॥ क्रियमाणेन माधव्योलेभिरेपरमांगतिम् ॥ २५ ॥ श्रुतमात्रोऽपि यः स्त्रीणां प्रसत्याकर्षते मनः ॥ उरुगायोरुगीतो वापश्यंतीनां कुतः पुनः ॥ २६ ॥

चयित्वा एकाकिनी सेवते तां श्रियमृते तमेवालापय सातदेकनिष्ठा कथं परिहर्तुं शक्यत इति चेदत आहुः स्त्रियां जातावेकवचनम् अस्मासु स्त्रीषु मध्ये किं सैवैकनिष्ठानतु वयमित्यर्थः पाठांतरे तु क्षौद्रं मधुतद्वन्मधुरालापमात्रं यस्य तम् अकामदम रतिप्रदं श्रियमृते वयं कस्माद्भजामः किंतु अनादृता पिसती पुनः पुनः सैव भजतु यतोऽस्मादृश्यो मानिन्यः स्त्रियः एकनिष्ठाः एकत्रैव स्वसंमानसि द्वौ निष्ठायासामिति ॥ २४ ॥ २५ ॥ तासां कृष्णे एवं भूतो भावो नातिचित्रमित्याह श्रुतमात्रोऽपीति उरुभिर्गायैर्गीतैः उरुधागीतो वायैः कश्चिदपि गीतैः कथाभिः कथंचिदपि गीतो वेत्यर्थः ॥ २६ ॥